

رهائی عراق رسالت انقلاب اسلامی ملت ایران است. حکومت نژادگرای بعث را سرنگون باید کرد

در صفحه ۳

شرکت نکردن در
المپیک مسکو،
اشتباه است. باور
مردم را به بازی
نگیرید.

در اوج شور مبارزه همگانی
علیه امپریالیسم امریکا و در
حالیکه هیجان ملی می‌رود تغییر
دلسرمگی و اندوه زلیله‌ی
انحصار طلبی‌ها و زشتکاری‌های را
که گاه بیوی زننده‌ی سازس نیز از
آن به مشام می‌رسد، برای مدتی
کوتاه هم که شده بزداید، ناگهان
سخنگوی شورای انقلاب اعلام
داشت که ایران در میانی‌های
المپیک مسکو شرکت نمی‌کند و
شگفترا که توجه این تصمیم‌گیری
موج تردید نسبت به آن را فروتنی
بخشید.

همه میدانید که دولت کارت به
عنوان اعتراض به تجاوز اتحاد
جمهوری شوروی به سرزمین
افغانستان تصمیم به عدم شرکت
در المپیک مسکو را گرفت ولی
این تصمیم‌گیری با اعتراض
شدید سازمان‌های ورزشی و
ورزشکاران امریکا روپرورد.
زیرا المپیک را بدور از هرگونه
منظور سیاسی، مذهبی تجاری
نژادی تلقی کردند و شرکت
قهرمانان خود را در المپیک
مسکو ضرور داشتند و این
اختلاف هنوز هم در امریکا ادامه
دارد.

باچنین سابقه‌ای اگرچه ایران
از نخستین کشورهایی بود که
نسبت به تجاوز روسها به
افغانستان بشدت اعتراض کرد و
بقیه در صفحه ۲

پاکسازی یا انتقام کور

تخصص مورد نیاز نظام اداری کشور،
پراکنده شده است

در صفحه ۶

ستمنانه زیستن را جوجه
جاسوس‌های سپاه صلح امریکایی
به ما تعیین پدهند....
برای آنها که خوش خدمتی
کرده‌اند، بورسی برای امریکا
برای آنها که خوب دزدی
کرده‌اند، بورسی برای امریکا
برای آنها که اعیان‌زادگان و
نوکیسگان وابسته‌اند، بورسی
برای امریکا...
بقیه در صفحه ۵

مشعل دار چپاول

سازمان‌های کارگری

دفاع از حقوق کارگران در گرو دور ماندن از هر فانتزی فکری

نیرویی است که افقهای تازه و
گوارا بر حیات فکری و اقتصادی
بشر باز می‌کند.
نهضت کارگری برابر با بیوند
سازمان‌یافته کارگران است و
هر قدر شمار بیشتری از کارگران
در متن آن پیوند بگیرند که
سرانجام جنین پیوندی خواهد
یافت، بر قدرت و دامنه عمل
نهضت کارگری افزوده می‌شود و
هر اندازه کارگران بر هدفهای
سازمانی خود و بر شیوه اجرای
باقیه در صفحه ۵

اینجا و آنجا هنوز در تصور
کارگری از اتحاد سازمانی
صنعتی است بنای از پدیدآمدن
رسم حیات جامعه نوبی خبر و
برکنار مانده‌اند. این گروه را در
فرهنگ سیاسی خود، لومین
بورژوا می‌نامیم. فقط لومین
کارگران به سر می‌برند از راه و
آن هراس داشت جلوگیری از
اتحاد سازمان یافته کارگران نه
می‌سر است نه مفید و نه لازم.
فقط گروههای سرمایه‌داران
وابسته و حکومتهای وابسته به
آنها، می‌پندارند که می‌توانند از
پدیدآمدن و شکل گرفتن و
گسترش یافتن نهضت کارگری
نتیجه طبیعی و قطعی توسعه
بیکانه سودای جلوگیری از اتحاد
سازمان کارگران را در سردارند.
پدیدآمدن همبستگی برومند
کارگران به یافته غربی نیز
بیشتر در قلبها رزمندان اتحاد
سازمانی یا نیمه صنعتی
کارگران به اقتضای موضوع
اجتماعی خود، دیر یا زود و
با وصف هر فشار و هر
تدبیر مخالف، به شکل گیری
است. آن گروه سرمایه‌داران که

آذمان ملت

ارگان حزب ملت ایران

سال یکم شماره ۳ سه شنبه بیست و ششم فروردین ماه ۱۳۵۹ به ۱۵ ریال

چگونه ممکن است، باز هم دست
روی دست بگذاریم

ما را یک خفت تاریخی به
انقلاب کردند و ادعا شد، خفت به
ناحق ریزخورخوان غربیان بودن
و تن به تکدی سپردن. ما را
چشمان ساخته بودند که با
چشمان گرسته نگاه به
دروازه‌های سرزمین غربیان
بدوزیم و هر روز صبح
بلوچن‌های اهدائی امریکا-
تایه شده به شیوه «فورموست»
آمریکا- بسته‌بندی شده برای

دوران فرود رود رو اکنون زمان قلاش و ایثار است

انقلاب اسلامی ملت ایران به دوران تازه‌ای گام نهاده
است، دوران نبرد رود رود، نبرد عاری از همه پیرایه‌های
دیپلماسی غربی. دشمن از کشیده شدن به چنین نبردی
پرهیز داشت و می‌کوشید که مبارزه گستردگی ملت ایران را با
جیله‌گری‌های دیپلماتیک از چشم مردم جهان پنهان دارد.
دشمن کوشیده است که از آشکار شدن جوهر
ضد امپریالیستی انقلاب اسلامی ملت ایران جلوگیری کند
تا یک کانون نبرومند و پویا علیه ستم و نظام سلطه در
جهان پدید نیاید. ولی همه تدبیرهای سیاسی، بی‌اثر مانده
و دشمن ناچار شده است بی‌پرده نیروهای خود را به میدان
نبرد مردم ایران بیاورد.

دشمن هرگز نمی‌خواست که صفتندی‌ها در برابر
انقلاب ما چنین روش ناشد و می‌کوشید نیروهای خود را
در پوشش‌های رنگارنگ دیگری به میدان بسفرستد، و
می‌کوشید توان انقلابی ما را در پرخوردهای پراکنده
فرسوده سازد، بی‌آنکه خود بطور مستقیم در گیر کارزار
باشد، اما خواسته او برآورده نشد، هشیاری رهبر انقلاب به
دشمن فرست نداد تا چهره واقعی خود را در پس
آرایش‌های دیپلماتیک نهان کند، و اورا ناگزیر ساخت که
نقاب براندازد، و آشکار و بی‌هیچ پوشش به میدان نبرد
بیاید.

اینک صحنه نبرد به طور کامل روش شده است، در یک
سو ملت ایران به نمایندگی همه ملت‌های استعماری‌زده جهان،
در سوی دیگر امپریالیزم امریکا با همه یاران و واپسگانش
به پیکار ایستاده‌اند. این پیکار، برای هر دو نیروی شرکت
کننده در نبرد پیامدهای اساسی دارد. پیروزی یا شکست
در این نبرد برای هر دو نیرو سرنوشت‌ساز است. اگر
امپریالیزم امریکا در این نبرد شکست بخورد بی‌گفتگو
سلطه جهانی او پایان می‌پذیرد، و بی‌گفتگو همه ملت‌های
دریند، با شجاعت و اعتمادی بسیار بیشتر از گذشته به
نبرد خواهند پرداخت، و باز بی‌گفتگو نظام روانی
سلطه‌گران آشتفتگی بسیار خواهد یافت، و اگر نیروهای
ملت ایران نیز پیش‌آشود، همه مردم آزاده جهان افسرده
خواهند شد و امپریالیستها فرست خواهند یافت تا هر اسی
بیشتر در قلبها رزمندان اتحاد سازمانی را در قلبها
بی‌تر دیده دورانی ناگوار در تاریخ همه نهضتها
راهی بخش است که غلبه نهایی امپریالیزم ممکن نیست، و
راست است که در هرچیز حرج
باقیه در صفحه ۲

استوار باد همبستگی همه نیروهای اتحاد ملت ایران

بهانه‌های گوناگون باید پرهیز کنیم، باید از هر کس که آمده است به پیروزی بزرگ آینده مدد رساند یاری بخوئیم، باید شیوه‌ی اداره کشور را یکباره درست کنیم، این وظیفه تاریخی ماست. اگر در این کار از خود دلیری و توائی و هشیاری نشان ندهیم خود مستول هر ناکامی خواهیم بود و هیچ عذری از ما در داوری تاریخ پذیرفته نخواهد شد.

۴- نظم و کار

ما در حال جنگیم، و در میدان جنگیم، همه می‌باید قاعده‌های جنگ را بشناسند و اجراء کنند، اصلی‌ترین قاعده میدان جنگ نظم و کار است. هر گونه پراکنده‌گی در سازمان، در روش، در هدف، در رابطه باهم و در رابطه با نظام اداری کشور سرچشمه زیانها است باید همه قاعده‌های نگاهدارنده نظم را رعایت کنیم و می‌باید در کار تولید همه نیروی خود را به خدمت گذاریم.

و بدینه که قدرت جنگی هر کشور از چشمکه قدرت اقتصادی آن مایه می‌گیرد، اگر قدرت اقتصادی خود را ناتوان داریم به نیروی ارتشی و برهمه نیروی جنگی خود آسیب زده‌یم، و قدرت اقتصادی ما از دو اصل نظم و کار مایه می‌گیرد باید کار کنیم و از هر بی‌نظمی بگریزیم.

۵- آگاه ساختن مردم

می‌باید از هر آنچه در کشور می‌گذرد همگان را آگاه داریم، هر پیروزی و هر شکست، هر قدرت و هر ناتوانی خود را به آگاهی مردم برسانیم، بی‌خبر گذاشتند مردم از رویدادهای داخلی و خارجی کشور به معنای تکار گذاشت آنها از سخنه نبرد است، هیچ بهانه‌ای در جلوگیری از اجرای این خواست قابل قبول نیست، عنوان هائی از گونه‌ی تأثیر بد در روحیه مردم یا به هر این افتادن مردم، یا کاهش یافتن اعتبار کار به دستان کشور یا اثرهای خارجی، تباشد سارا از دادن همه خبرها به مردم دور کند. مردم ایران برای آگاه شدن از آنچه در کشورشان می‌گذرد باید به رادیوها و روزنامه‌های خارجی روی اورنده رسانه‌های گروهی ایران باید اصلی‌ترین و قابل اعتماد ترین منبع‌های خبری باشند باید با سرعت و دقیق همه خبرها را به مردم رسانید، باید بدینه که هیچ خبری در پرده باقی نمی‌ماند، و دیر یا زود همه مردم از همه خبرها آگاه می‌شوند و سستی ما در رسانیدن خبر به مردم فقط نایاوری آنها را به مادر پسی خواهد داشت، که در شرایط جنگی بزرگترین زیان را در بر دارد.

خواستهای ویژه خود را در این میان پیش بکشد، و دیگران را به پذیرفتن آنها وارد، به مبارزه بزرگ ملت ما صدمه می‌زند. این روشی است که نه فقط گروهها، بلکه هر کدام از مردم ایران باید در پیش گیرند، هیچکس نباید خواستها و یا سلیقه شخصی خود را در شیوه مبارزه عنوان کند، همه باید خود را سربازی بدانند که در جبهه جنگ در گیر است، و در چنین حالی جز قبول و اجرای خواست همگانی که پیروزی در نبرد است نباید هوایی درسر بپرواند.

۲- کوتاه کردن دامنه خواستها
همه مردم و همه گروهها باید بدانند که اقتصاد کشور پریشان و ناتوان است، و نمی‌تواند خواستهای درست آنان را برآورد، همه باید تا آنجا که ممکن است از خواستهای خود پکاهند. ما درست و انسانی بودن خواستهای مردم ایران را هرگز انکسار نکردیم و نمی‌کنیم، و در شرایط مناسب آنان را به طرح کرد، نبرد بزرگ کنونی ما هم رو بدان سوی دارد که برهم میهنان خود زندگی شایسته‌تر و آسوده‌تری ارمغان کنیم. سالها با این اندیشه زیست‌ایم و براین خواستهای خود تشویق هم کردیم، و باز هم خواهیم گردید که برای مدتی کوتاه، آسایشی کمتر بخواهند و به مصرف کمتر بسته کنند، و دامنه آزوی خود را تا آنجا که بتوانند کوتاه سازند.

راهی جز این در پیش نیست همگان باید بدانند که اگر آسایشی برای آنان فراهم شدنی باشد فقط در پرتو شکست امپریالیسم است.

۳- در پیش گرفتن شیوه‌های درست اداره کشور
در کار اداره کشور بعد از پیروزی انقلاب نارسائیها بوده است که آنها را بسیار گفتاریم و شمرده‌ایم و دیگر نیازی به بازگفتتن آنها نمی‌بینیم آنقدر گفتاری که همگان از آن آگاه شده‌اند. اینک زمان از میان بردن این نارسائیها است. فرمات هم اندک است، می‌باید به سرعت بر همه نارسائیها غلبه کنیم، و می‌باید همه توانایی ملی را در اداره کشور به پاری بخواهیم می‌باید هر آنچه اشتباه بوده است با استواری برگردانیده و درست شود. می‌باید از همه احکام‌های ملی تا آخرین اندازه ممکن بهره‌گیری شود: بمویزه از درهم شکست نیروی انسانی کارآزموده‌مان به

دوران نبرد رو در رو

نبرد ضد امپریالیستی بایان نمی‌گیرد، و راست است که سرانجام ملت‌های اسیر نیروهای امپریالیستی را سرکوب می‌کنند و نظامی عادله در پهنه‌ی جهان مستقر خواهد شد ولی تازوال قطعی و همیشگی امپریالیسم فرازو نشیبهای بسیار است.

امپریالیستها می‌توانند با گریز از یک صحنه شکست نابودی حتمی و طبیعی خود را به زمانهای دورتر بیفکنند و در این صورت، ملت‌های رزمده جهان برای رهای خود باید صدمه‌هایی بسیار بیشتر، و آسیبهایی بسیار دردناکتر تحمل کنند.

پیروزی ملت ایران در نبرد حاضر فصل تازه و گوارایی در کتاب آزادی انسان خواهد گشود، و پیروزی امپریالیسم امریکا سلطه ستم آسود آنرا برشانهای مردم جهان سنگینتر خواهد کرد.

وظیفه‌ای بس سنگین برشانهای مقرار دارد باید با همه توان خود به اجرای این وظیفه برخیزیم باید از تجربه‌های جند ماهه پس از پیروزی انقلاب پهله گیویم و تا آنجا که می‌توانیم از اشتباہ پرهیز کنیم و هر اشتباہ گذشته را هم برگردانیم. آنچه را می‌باید برای پیروزی در این نبرد در پیش گرفت به گونه بسیار فشرده در زیر می‌آوریم و از همه رزمده‌گان می‌خواهیم که این گفتگو را بسیار جدی بدانند و هر آنچه را در پیروزی ما کار آمد می‌شناسند بگویند و بنویسند و به کار بندند.

۱- همبستگی ملی
اساسی‌ترین نیاز ما، در این دوران مبارزه همبستگی ملی است می‌باید همه مردم ایران را زیر پرچم مبارزه با امپریالیسم بسیج کرد.

از هر درگیری داخلی می‌باید دوری گزید. و همبستگی تنها در صورتی حاصل می‌شود که هیچ گروهی نخواهد اندیشه‌ها و خواستهای خود را بر دیگر گروهها تحمیل کند معنای همبستگی آن نیست که همه گروهها از یک گروه پیروی کنند معنای همبستگی آن است که هر گروه خواستهای گروهی خود را به کناری بگذارد و بمحور خواستهای همگانی با دیگر گروهها به همکاری و همگامی برخیزد. همه گروهها باید تفاوت در شیوه‌ی اندیشه و برداشت را به یکسو نهند و برای برآمدن خواسته مشترک و تنها خواسته مشترک در شرایط فعلی، که نبرد با امپریالیسم است، به تلاش برخیزند هر گروه که بخواهد

شرکت نکردن در المپیک

در ادامه این اعتراض از هرگونه کمک برای رهایی مردم افغانستان نمی‌سایستی درین ورزید و این اعتراض وی آمد. و شرکت کاران کشور که در بدترین شرایط بدون داشتن تعزیز کافی در میدان‌های ورزش افغانستان که همچون رسالت آفریدند و باشوق آmadه نمایش استعدادهای گرفت و ادامه خواهد داشت، نباید تصمیمی گرفت که به باور مردم آسیب رساند.

در وضعی که دولت کارت همچنان دولتها دیگر جهان را به عدم شرکت در المپیک مسکو تشویق می‌کند، هر دهنه ساده‌ای این تصمیم گیری ناپنهنگام را نوعی دنباله روی تلقی می‌کند! برخلاف گفته‌ی سخنگوی شورای انقلاب و درست به دلیل اینکه امریکا چنین تحریمی را عنوان کرده است، ایران نباید قهرمانان خود را از شرکت در المپیک سکو بازمیداشت.

از این گذشته، هنگامیکه مسابقه‌های مقدماتی برای شرکت در این المپیک انجام می‌گرفت تجاوز به افغانستان عملی شده بود و اگر به راستی مریوط به شعبه ۱۴ دادگاه عمومی تهران در شماره ۵۷ مورخ ۵/۱۲/۲۱ وقت رسیدگی ۱۳۵۴/۶/۲۹ شده اشتباه و ۱۳۵۹/۶/۲۹ صبح است.

آدمان ملت

ارگان حزب ملت ایران

زیرنظر شورای نویسندگان

خیابان سپند شماره ۳۶ علیقه سوم تلفن ۸۹۸۲۱۷

هرمزم ارجمند محمود گرگین	آگهی اصلاحی
با اندوه بسیار در گذشت شادروان حیدر گرگین	آگهی شماره ۲۲۱۶۴ - الف
پدر گرامیتان را تسلیت می‌گوید	مریوط به شعبه ۱۴ دادگاه عمومی تهران در شماره ۵۷ مورخ ۵/۱۲/۲۱ وقت رسیدگی ۱۳۵۴/۶/۲۹ شده اشتباه و ۱۳۵۹/۶/۲۹ صبح است.
دیرخانه حزب ملت ایران	
م الف ۲۳۸۱۲	
۳-۲	

بجای روزنامه جبهه ملی

آگهی حصر و راثت

آقای دکتر علی شریف به وکالت از ابراندوخت شجاعی به شرح داد خواست کلاسه ۵۸-۸۱۶ این شعبه توضیح داده شادروان محمد رضا معتمدی به شناسنامه ۱۷۸۰ در تاریخ ۵/۸/۱۱ در گذشته ورثه وی عبارتند از ابراندوخت شجاعی به شناسنامه ۱۱۰۳۳ همسر دائمی واحد رضا معتمدی به شناسنامه ۴۱۵ و عباس معتمدی به شناسنامه ۴۲۲ و ابوالحسن معتمدی به شناسنامه ۲۶۰ و محمدعلی معتمدی به شناسنامه ۲۲۱۵۱ پسران و آذر میدخت عتمدی به شناسنامه ۱۶۶۵۸ و افسانه معتمدی به شناسنامه ۱۷۶۸۰ و آزاده معتمدی به شناسنامه ۲۶ دختران.

لذا مراتب سه نوبت ماهی یکمرتبه در روزنامه رسمی و محلی آگهی می‌شود تا چنانچه کسی اعتراضی دارد، یا وصیت‌نامه‌ای از در گذشته نزد اشخاصی باشد ظرف سه ماه از نشر اولین آگهی به دادگاه تقدیم دارد و لایحه اگهی صادر خواهد شد و هر وصیت‌نامه‌ای جز رسمی و سری که بعد از این موعد ابراز شود از درجه اعتبار ساقط است.

دادرس شعبه ۳۵ دادگاه صلح تهران محمد ابراهیم طائف صلح تهران - قاسم عبایی، ۲۱۴۶۹ م-الف ۳-۳

بجای روزنامه جبهه ملی

آگهی حصر و راثت

آقای حیدر رستم‌زاده زکلیک به شناسنامه ۶۰۹۳ در تهران بشرط دادخواست کلاسه ۱۳۱۰-۵۸/۳۵ توضیح داده شادروان نریمان رستم‌زاده زکلیک به شناسنامه ۱۲۵۸/۹/۲۹ در تاریخ ۱۲۵۰ در گذشته ورثه ایشانه رستم‌زاده زکلیک به شناسنامه ۱۲۵۰-۷ در گذشته ورث حین الغوت آن مرحوم عبارتند از ۱- متوفی با مشخصات فوق ذکر پسر متوفی ۲- اولدوز رستم‌زاده زکلیک به شناسنامه ۱۲۵۰-۷ صادره از اهر دختر متوفی ۳- نهه خانم رستم‌زاده زکلیک به شناسنامه ۱۲۵۰-۶ صادره از اسپاریان عیال دائمی متوفی ورثه دیگر ندارد. لذا مراتب سه نوبت ماهی یکمرتبه در روزنامه رسمی و محلی آگهی می‌شود تا چنانچه کسی اعتراضی دارد، یا وصیت‌نامه‌ای از در گذشته نزد اشخاصی باشد ظرف سه ماه از نشر اولین آگهی به دادگاه تقدیم دارد و لایحه اگهی صادر خواهد شد و هر وصیت‌نامه‌ای جز رسمی و سری که بعد از این موعد ابراز شود از درجه اعتبار ساقط است.

دادرس شعبه ۳۵ دادگاه صلح تهران محمد ابراهیم طائف صلح تهران - قاسم عبایی، ۲۳۸۱۲ م-الف ۳-۲

آذمان ملت

دوره پنجم سال یکم شماره ۳

ملت ایران بعلت نادرست و غیرملی بودن این مرزها و زبانهای سیاسی و فرهنگی آن، هیچگاه بطور رسمی آنرا قبول نکرد و با تمام قدرت خود طی یکی، دو قرن اخیر آشکار می‌ساخت که دولتهای حاکم بر ایران هیچگاه متعلق به مردم ایران نبوده‌اند و این دلگونیها همه‌گاه در رابطه با خواستهای بیگانگان تحقیق یافته است.

تاسال ۱۸۲۱ میلادی حکومتهاي محلی (موصل و بغداد و بصره) بدست شیعیان بود و ساکنان منطقه دارای نوعی «خودگردانی سنتی» بودند بمرور عثمانیها با فرستادن پاشاهای رسمی، اداره امور را در رابطه با سیاست کلی امپراتوری قرار دادند.

درین جهانگیر اول انگلیس‌ها از جنوب به عراق حمله آوردند در سال ۱۹۲۱ بغداد و سال کودک مسخر شد. در سال ۱۹۲۰ عراق تحت‌الحمایه انگلیس‌ها معرفی گردید.

شیعیان عراق پھر کت در آمدند و مجتهدان و علمای شیعی یکی از چشمگیرترین جنبش‌های ضد استعماری را در خاورمیانه علیه بریتانیای کبیر بوجود آوردند که در سال ۱۹۲۲ میلادی موجب تبعید چهل تن از آنان به ایران گردید.

در سال ۱۹۲۱ نام کشور تسبیح شد توسط انگلستان استعمارگر عراق نامیده شد و امیر فیصل حجازی پسر شریف حسین بن علوان پادشاه این کشور ساختگی شناخته گردید.

در سال ۱۹۲۴ نظام مشروطه سلطنتی در این کشور مستقر شد و در سال ۱۹۲۶ سازمانهای شکری و کشواری آن یکی پس از دیگری تأسیس شدند.

در این تحولات ساختگی انگلیس‌ها در سال ۱۹۲۱ رفراندوم هم کردند که شاهنشاه را در بحرین داشت.

کردهای غیرمند در آن شرکت نکردند. شیعیان نیز از همان ابتدا ایجاد کشور و نظام حکومتی آنرا استعماری تشخیص دادند و با آن بنای مخالفت را گذاشتند بوسیله پس از قرارداد ۱۹۳۰ به امضا نوری سعید و کمیسر عالی بریتانیا که عراق را تحت‌الحمایه انگلیس معرفی می‌کرد.

در همین سال با کمک استعمار انگلیس دوستی بین این سعد و ملک‌فیصل پادشاه عراق برای سرکوبی نهضت‌های عربی بوجود آمد.

در سال ۱۹۳۶ به این «پیمان برادری و اتحاد عربی» یعنی هم اخافه گردید، چه، بیم حرکت‌های در باب‌المندب داده می‌شد.

جهت سرکوبی جنبش‌های کشورهای غیر عربی منطقه در سال ۱۹۳۶ قرارداد سعدآباد بین عراق و ترکیه و افغانستان و ایران که همه دست نشانده امپراتوری انگلیس بودند امضا شد

باقیه در صفحه ۶

در عراق از روز گاران کهن، پیروان دینهای یهود و نصاری زندگی می‌کردند. و هم‌اکنون نیز در شهرهای بزرگ سکونت دارند. از بدو پرخوردهای اجتماعی و سیاسی و فرهنگی با اروپا در این سرزمین نیز اندیشهای جدید و حزبهای فراوان بوجود آمدند و هم‌اکنون گرایش‌های، کمونیستی، سوسیالیستی، پان‌عربیسم ضد بعضی، مذهبی و جز اینها وجود دارد.

تنوع‌ها و چند گانگی‌های قومی و مذهبی و زبانی خصلتی را (تاریخی و اجتماعی و فرهنگی) برای عراق بوجود آورده است که با هم یک از کشورهای عربی نمی‌تواند مجموعه بدهد و با هیچ‌کدام از آنها هم نمی‌تواند همیاری و هم آشنگی داشته باشد و پیران مستقل و آزاد و پیشوونده نیز بعلت قوه جاذبه

شده‌اند.

در سال ۱۹۵۶ میلادی ۲۴ درصد کل جمعیت عراق شهرنشین بوده‌اند و عمده‌ترین شهراهی عراق که بیش از ۳۰ هزار تن جمعیت داشته‌اند، بشرح ذیل می‌بینند.

بغداد - ۷۵۰/۰۰۰

بصره ۱۶۰/۰۰۰

موصل ۱۴۰/۰۰۰

گرگوک ۹۰/۰۰۰

نجف ۷۵/۰۰۰

حلمه ۴۷/۰۰۰

کربلا ۴۵/۰۰۰

سلیمانه ۳۵/۰۰۰

اربيل ۳۵/۰۰۰

در مراحل استعمار، توسط استعمارگران، شیوه‌های گوناگون سلطه بکار برده می‌شود تا این رابطه ضدانسانی و ویران‌ساز تداوم پیدا کند. جهانخواران آزمند کوشش بعمل آورده‌اند تا پس از پایان استعمار مستقیم یعنی سرآمدن حضور در مستعمرها، کشورهایی بی‌مایه و پایه و بدون ارتباط با فرهنگ‌های ملی و سوابق تاریخی ایجاد نمایند. این گشورهای «صنعتی» که در سرزمین‌های غارت شده پیدید آمدند و گوئی در ابتدا روی نقشه‌های جغرافیائی باخط کش مرزهایشان تعین شده و آنگاه بی‌توجه باسانهای منطقه «تعلقات گشوری» برایشان تعیین گردیدند. صورت‌هایی بس فریبنده‌دارند. بظاهر در این «جوامع ناقص» استعمارگران حضور ندارند و بهمین دلیل مردم فریب خورده خود را در رویابی نوعی استقلال قرار میدهند دارای «پرچم میهنی» هستند و «سرودهای ملی» با خود را مایه‌های غربی می‌خوانند اما وابستگی‌های استعماری شدیدتر از سابق بگونه نوگران حلقة بگوش متوقف، تازیانه‌های استبداد را برپیکر مردم فرود می‌ورند و هستی آنان را بثراج میدهند و خود مردم نیز در این مرحله از استعمار بعنوان «متغلقان به کشور مصنوعی بجای اینکه تهاشمیزهای خود را علیه استعمارگران برآورده استه دارند گاه ناگزیر کورگرانه و متضیمانه در دل یکدیگر فرو می‌برند.

نمونه‌های متعددی از این نوع گشورهای خلق‌الساعه و «بالکانیزه» در تمام قاره‌ها دیده می‌شوند پویژه در افریقا که بعلت کمیود جمعیت وضع خاصی را بوجود آورده‌اند و در آسیای غربی بعلت تراکم نسبی جمعیت و سوابق تاریخی و فرهنگی در این رابطه حالت دلخراش‌تری بچشم می‌خورد. یکی از نمونه‌های روش و بازار گشورهای استعمارساخته و ضدمردمی آسیا که از ابتدا در خدمت استعمار و امپریالیسم قرار داشت و ملت‌های منطقه و نهضت‌های رهایی بخش آن بانواع دسیسه‌ها و نیرنگها برخاست «معجون» سرهم پستای است بنام «عراق» که دولت حاکم بر آن از اوج گیری نهضت استقلال طلبانه و آزادیخواهانه ملت ایران بربری امام خمینی و دوران پرشکوه انقلاب اسلامی و مرحله سخت گذر سازندگی چامعه انقلابی، بیش از یک «نوگر» و قادر به ارباب بزرگ «عرض» خوددمی برد و تصور می‌کند «رحمت» ما میدارد!

در این نوشته کوتاه سعی شده است وضع اجتماعی و سیاسی و سابقه کار تاریخی عراق روش گردد و علتهای یعنیادی عناد و سیزده جزو زادگرای حاکم این کشور بر ضد ایران و مواضع ملی آن بازناسنی شود. عراق کشوری است بمساحت ۴۴۴/۴۰۰ کیلومتر مربع و مردم آن از ملت‌ها و قوم‌های مختلف و ادیان و مذاهب گوناگون و زبانهای چندگانه امّا دقیقی درباره همه دانسته‌های دموگرافیک آن فراهم نشده است اما آنچه مورد شک کارگزاران حکومتی عراق نمی‌تواند قرار گیرد در زیر ارائه می‌شود.

کل جمعیت در سال ۱۹۴۷ ذر حدود ۴/۸۱۶/۱۸۵ " ۱۹۵۷ " ۱۹۶۷ " ۸/۲۰۰/۰۰۰ این جمعیت که دارای باروری زیاد است معلوم نیست در سال ۱۹۲۱ - میلادی چه ندازه بوده است ولی طبق دادهای آماری آن سال، ٪ مردم عراق کرد هستند که دارای تعلقات عربی نمی‌باشند و از ٪ باقی ۷۰ درصد شیعی هستند و ۲۵ درصد سنی یگانه می‌انگارند.

از آخرین آماری که در دست ماست و کل جمعیت ۸/۲۰۰/۰۰۰ تن تخمین زده شده است، خود را بیشتر متعلق به فرهنگ ایران میدانند تا عرب و از معتقدان مذهب شافعی هستند که ترکمن و آشوری مذهب اهل سنت به آئین شیعه می‌باشد و سینیان عرب پیرو مذهب حنفی هستند و در جنوب ایرانی غیر کرد می‌باشند و از ٪ درصد عرب عراق مذهب مالکی رواج دارد.

«بین‌النهرین روح ایران است و بلکه این قطعه بین‌النهرین که امروز عراق عرب است و قبل از این در مجاورت با جزیره العرب متعرّب شد اساساً یک قطعه اصلی از ایران بود.

ما روح‌آ و جسم‌آ از هر جهت بآن زمین واهالی آن زمین علاقه مندیم»

شهید بزرگ سید حسن مدرس

فرهنگی و مذهبی و تاریخی، بزرگترین خطر برای پیاده‌ترین علت در گیریهایی که هم‌اکنون حزب حاکم بر عراق (متعلقان و ابستگان عشایر تکریتی) بوجود آورده‌اند که به تحقیق امپریالیسم آمریکا بگونه «موتور» خارجی این اغتشاشها بکمک صهیونیسم بین‌المللی که بیشترین شکست را از انقلاب ایران خوده است، دست اندر کار هستند.

عرقی که یادآور تمنهای سومر و آکاد و بابل و آشور می‌باشد، قرنهای متمادی جزئی از ایران بشمایر میرفت و تیسفون (مداین) پایتخت ایرانیان در این منطقه قرار داشت.

در دوره اسلامی بسویه در دوره‌های شکوفایی فرهنگ، هیچ‌گونه انقطاعی بوجود نیامد. تاریخ هم‌داستانهایی از آل بویه بسیار دارد و هم از نظامیه بغداد. با تشکیل دولت عثمانی، چهارصد سال این سلطنه از ایران صفوی جدا افتاد و مژهایش هیچگاه با ایران نه در دوره صفوی و نه افشاری و نه قاجار مشخص نگردید و غالباً جنگهای بین ایران و عثمانی در همین رابطه برپا شدند.

در دوره ضعف عثمانی و ایران، توسط روسی‌ها و انگلیسیها در چندین نشست مژهایی تعیین گردید که آن هم پس از ملاشی شدن قدرت عثمانی‌ها چندین بار توسط انگلیس‌ها تغییراتی پیدا کرد.

شرکت شورمندانه در راهپیمایی وحدت

گروهی از حزبیها به هنگام راهپیمایی در خیابان طالقانی

بدنال فراخوان دیپرخانه در تهران کار بستان سازمان سپند و سپس خیابان سپهبد تهران و سازمان شهرستان و مرکزی و سازمان شوراهای این کامل وارد خیابان طالقانی شدند و سازمان بهمراه بعضی از روز جمعه بیست و دوم فروردین و به سه‌هایی فشرده مردم ماه با شورمندی در راهپیمایی همزمان با ساعت نه بسامداد از پیوستند. فرارگاه حزب در خط‌سیر خیابان وحدت شرکت جستند.

آرمان‌های

آدمان ملت

دوره پنجم سال یکم شماره ۳

بر حیات عمومی اقتصادی کشور هم لطفه وارد میکند. مدیریت تفدن نیست، مدیریت تخصص است. تنزل دادن مدیریت به سطح تفدن، پریشانی مدیریت و پریشانی اقتصادی را بدنبال دارد و بار کردن مسئولیت مدیریت بردوش کارگران استواری آنان را در دفاع معقول از منافع خود متزلول می‌سازد. نهضت کارگری و مدیریت هر کدام می‌باید همیشه و اظایاف و مستولتهای خود را درک و اجرا کنند فقط از این رهگذر ساخت متعادل اجتماعی و اسلامی بیدار میشود.

نهضت کارگری آنگاه نهضت کارگری نامیده میشود که همه یا لااقل اکثریت بزرگ و قطبی کارگران را در خود بگیرد، هر نهاد کارگری که باعث شود اکثریت عظیم کارگران از فضای فکری کارگری دور بمانند در جهت مختلف نهضت کارگری سیر میکند. آن نهاد کارگری که باعث شود فقط تنی چند از کارگران بعنوان نماینده یا هر عنوان دیگر ادر تراز مدیریت قرار بگیرند و اینو بعده عظیم کارگران از هر تلاش سازمانی محروم بمانند در حقیقت نهاد غیر کارگری است شاید بتوان آنرا یک نهاد اداری نام داد ولی بسی شک نهاد کارگری نیست.

گزینش نماینده و سیر دن اقدار به او و اختیار و بسی اقدار کردن اینو کارگران را نمیتوان نهضت کارگری نامید.

نهضت کارگری از این فانتزی ها فراتر است. جلوه گاه طبیعی و واقعی نهضت کارگری، آن سازمانی است که اکثریت عظیم کارگران را در سینه خود جا میدهد و در پرورش سیاسی و اجتماعی آنان، و در دفاع از منافع آنان به بیشترین تلاش ممکن را به جا می‌آورد. نهضت کارگری را از اینو کارگران جدا نمیتوان داشت. هر تلاش برای جدا کردن از سازمان کارگری محکوم به شکست است. هر نهاد کارگری باید در اساس و در اصل برای دفاع از حقوق کارگران هستی، باید و باید اکثریت بزرگ کارگران را در پرگیرد و در وجود ایشان قدرت و اندیشه و حیات اجتماعی تازه بسیافریده هیچ ترتیب دیگر قابل قبول نیست، و پایدار هم نمی‌ماند.

دخلات دادن چند کارگر بعنوان نماینده کارگران در کار مدیریت و کنار گذاشت اینو کارگران از حیات سازمانی، نهضت کارگری نیست، بلکه یک فانتزی است.

تاریخ از ایگونه فانتزی ها بسیار دیده است، این فانتزی ها به هر زنگ و هر نام و هر پوشش: سرانجام درهم می‌شکند و بانگ در هم شکستن آن طبقی ناگوار در همه تاریخ و جامعه خواهد داشت.

بیایم از پوشانیدن کمونهای فانتزی بر نهضت کارگری دوری جوئیم و بکاریم نهضت کارگری راه و روش سالم و اصل و متعادل و انسانی خود را در ساخت نظام رسالتها خود را در ساخت نظام جمهوری اسلامی ایران ادا کنم.

و نامتعادلی را وجود می‌آورد که سرانجامش آسیب رسانیدن به صفت و به باورهای کارگران و به اهمه زمینهای حیات اقتصادی- اجتماعی ملت است. خصلت سیاسی داشتن نهضت کارگری و نتایج آن را باید مورد قبول و تائید قرار داد و در نظام اساسی کشور برای آن موضعی به همین عنوان ملاحظه داشت. بارگردان دفاع از منافع کارگران بردوش نهضت کارگری و هرگز به معنای آن نیست که هر تلاش دیگر بر نهضت کارگری وام است، و هرگز به معنای آن نیست که در ساخت اجتماعی- سیاسی کشور نمی‌توان سهم دیگری برای نهضت کارگری منظور داشت- نهضت کارگری زمینه پسیار مساعد پرورش سیاسی و نظری کارگران است. نهضت کارگری یکی از اساسی ترین وثایق حفظ مردم سalarی است.

در ساره رسالتها گوناگون نهضت کارگری در مجالی دیگر گفته خواهیم کرد، ولی در اینجا یاد آور می‌شویم که فقط آن رسالتها و اظایاف را می‌توان بر نهضت کارگری بارگردان که با اینجا یاد آور می‌کنند و درین حال به ونهضت کارگری دراین حال به خود رابرای کارگران از کف بنهد و نهضت اجتماعی یانهضت کارگری و ناگزیر غیر کارگری تبدیل می‌شود. درجنین حالی نهضت کارگری در طبعی در مقام کارگران «می‌تواند به درستی دیگری که بطور قطعه رنگ کارگری داشته باشد تلاش می‌کنند و بر این تلاش نهضت کارگری را مشخص وصول می‌کنند و باز اینجا یاد آور می‌کنند و درین خود بوجود می‌آورند و آن را بدینگونه تعریف می‌کنند «نهضت کارگری عبارت از پیوند نظمیافت و پایداری است که کارگران درین خود بوجود می‌آورند و آن را بدینگونه پسندیده باشند به شهادت تاریخ و باستاند به سخن محققان، ما در قلب کویر، باعهای پسته داشته ایم، امروز» قدرت کاشت، رویاندن و چیدنمان، کجا رفته است؟ هنوز جهان، متفرگ، مهده قنات‌های ایرانی است، و این بهت، تا پایان را در پست زمان نگاهی ایم که به وسیله آن حقوق و می‌کنند تا وسیله آن حقوق و منافع شغلی و حرفی و صنفی و اخلاقی خود را مشخص وصول حراست کنند». به نظر ما، عبارت «پیوند سازمانی کارگران» می‌تواند به درستی دیگری که رامشخص سازد زیرا در پیشوازه «سازمان» مفهوم‌های هدف و تلاش نهضت از جنجال‌ها سپرده‌ایم که چه بشود؟ چگونه ممکن است چشم امیدمان را به کشته‌های برج راferنگاهی دنبال کنیم و به سطح زمین پرسانیم و زمین‌هایمان را زندگی و سرسبزی بخشیم، و امور در جاری دیواری خانه‌هایمان نشسته‌یم و گوش به مجموعه‌یی ایم که بسیاری از جنجال‌ها سپرده‌ایم که چه بشود؟ چگونه ممکن است، پسین هنلندی بخواهیم و جوچه اسرائیلی و کارافزارهای آیا دیگر بس نیست که مارا به عنوان ملتی که روزگاری برای خودش ملتی بوده و شعور و تمدن و فرهنگی داشت بشناسند؟ چگونه ممکن است حمل کردن چمدان‌های آمریکایی فسیل و داغان- این بازنشستگان سیا و سازمان‌های مافایی امریکا- بازهم به گونه‌ی مسابقه‌ی پرهیجانی میان باریان نوجوان و بیچاره‌ی هتل‌های ما در آید؟ چگونه ممکن است که از کاسپیکاران، با چشم‌انداز حرص و طمع دودو می‌زند، بازهم در جستجوی فرنگیانی باشند که رذیلانه و گدا پرورانه خرد و پول‌هایشان را در بازارهای مادری می‌کنند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا به راستی بس نیست که وطن مارا گهواره‌ی تمدن جهان بشناسند و مسامیه باختانه بروبرانها ویدانه‌ها نشسته باشند؟ اگر مادراروچ این گهواره راتاب داده‌یم باید طفلی راهم بزرگ کرده باشیم. پس کجاست این نوجوان رهاسده ازیند است که ازیند است که بیشترین ارزش را در تمام تاریخ ما دارد یک جنبش صراط، لحظه‌یی بهایی‌ترین ارزش‌ها، اکنون «تصمیم» یک کالاست که بیشترین ارزش را در تمام تاریخ ما دارد یک جنبش عظیم برای وصول به خود کفایی پایه‌گذاری صنایع دستی کوچک و خانگی برای ایجاد کارگاه‌ها برده‌گی خواهد کشاند. گرستنگی، عزت نفس تویدید مارا سرکوب خواهد کرد.

و دیگر، فرقه‌ی چندانی هم نخواهیم داشت که با تقدیم نفت، باز ریزه خوار خون نعمت‌های غربیان شویم و در انتظار آن گردند هرچیز بی خاصیت به چیزی که خاصیتی دارد، برای وفور نعمت و بی اعتبار گردن بول و سود و به عنوان تنها وسیله‌ی قضاوت درباره‌ی زندگی و انتخاب و تصمیم‌گیری..... و نگویم که به ما امکانات نمی‌دهند جنگی را به خاطر خلق امکانات آغاز کنیم.

در هر کجا که هستیم نظری به نهضت کارگری جریانهای اعزامی پیغیمه در صفحه ۶

می‌آورد. امروز، یچجال و کول و فن کوبل و ایر کاندیشن و فریزر، از غرب، چرا باید بیاید؟ وطن ما، زمانی نمچندان- آمریکا، گشاده دست فقیر نواز یک خربار بسور در اختیار روش‌نگران نیازمند ایرانی گذاشته بود؛ بورس تحصیلی، بورس جاسوسی، خیانت، نوکری، همه دست‌نوازش غرب که بر سر فقیران عقب‌افتاده شرق کشیده می‌شد. آیا همین خفت تاریخی نبود که ما را به قیام و انقلاب کشید؟ پس چگونه ممکن است باز هم دست روی دست بگذاریم و به شیوه خوش‌چیان در مانده بی شعور زندگی کنیم؟ چگونه ممکن است چشم امیدمان را به کشته‌های برج راferنگاهی داشته باشیم، اینجا یعنی خانه‌های ایگانی و سیگار ایگانی کنسرتو آمریکایی و سیگار پسندنوازی آمریکایی بدویم؟ چگونه ممکن است، پسین هنلندی بخواهیم و جوچه اسرائیلی و کارافزارهای آیا دیگر بس نیست که مارا به عنوان ملتی که روزگاری برای خودش ملتی بوده و شعور و تمدن و فرهنگی داشت بشناسند؟ چگونه ممکن است حمل کردن چمدان‌های آمریکایی فسیل و داغان- این بازنشستگان سیا و سازمان‌های مافایی امریکا- بازهم به گونه‌ی مسابقه‌ی پرهیجانی میان باریان نوجوان و بیچاره‌ی هتل‌های ما در آید؟ چگونه ممکن است که از کاسپیکاران، با چشم‌انداز حرص و طمع دودو می‌زند، بازهم در جستجوی فرنگیانی باشند که رذیلانه و گدا پرورانه خرد و پول‌هایشان را در بازارهای مادری می‌کنند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه‌داری وابسته بودیم می‌گزینی که خواهد کشیده شدمان به خاطر بیاورند؟ آیا همه‌ی اینها، به قدر کافی، خجالت‌آور نیست؟ و آیا همه‌ی اینها بیود که ما را به چنان درهم کوفن و ویران ساختنی و ادار کرده هزار و چند سال پیش، تاریخ نویسی که از سیستان می‌گذشته گفته بیسواند و «ملت بیمار» مایه‌ی است دیدم که «باغ از باغ نگستی» و آنجا، هیچ زمین برهنه نبود، اکنون اگر در عصر پهلویان و در متن یسک نظام سرمایه

آزادی در فقر

گرداگرد خود بیندازیم، به پوشاندن خود، به خوراک خود، به خانه خود، به وسیله‌ی آمد و رفت خود به چراغ و منابع گرمایش و سرمایای محیط خود، تا حس کنیم که چگونه به مصرف کنندگان بیکاره و بی خاصیت کالاهای غربی، به طفیلی‌هایی که به ثروتهای زیرزمینی خود آویخته اندوبه بندگان نظام سرمایه‌داری و به مردمی که نفت را با هر دوین و مرفین و حشیش و تریاک و عرق و ورق و وسائل بزرگ تاخت می‌زنند تبدیل شده‌ییم....

معجزه‌یی نخواهد شد؟ و معجزه
تنها در دستهای ما، در اراده‌ی
ما و در نوآندیشی‌های ما خواهد
بود.

آنها که خواستن و بیشتر
خواستن از دولت را تنها راه نجات
از تنشیگستی و درمان‌گشایی
می‌شناشند باید پدانند که دولت
نیز در سرزمینی که تولیدی
ندارد، دولت نیست، قدرت
نیست، راه یاب و راه گشانیست.
نتیجه‌ی آزادی در فقر، فقر
آزاد است.

ونتیجه سکون از پی تحرکی
عظیم ناگهانی، مرگ است
ومرگ و تیره بختی و درد و بیماری
همان چیزهایی است که ماباکم
کاری و کاهلی و طفره رفتن
از ساخت تولید به فرزندان خود
پیشکش می‌کنیم....

سازمانهای اداری ایران را زیر ضربه گرفت
برآمده سازی و توانبخشی نظام اداری ایران نیافزود.
کار هیئت‌های پاکسازی نه در فلسفه و اساسی قابل
قبول است و نه در چگونگی اجراء پاکسازی نباید از
تواناییهای نظام اداری بکاهد. پاکسازی در پایان راه
باید سازمان کارآمدتری بر جای نهد و نه سازمانی
درهم کوفته و از هم پاشیده. پاکسازی به
معنای انتقام کور نیست. عمل انسانها در مجموعه
شرایط زمان و مکان باید سنجیده شود ارزش گزاری و
داوری درباره کارهای آدمی بی درنظر گرفتن مجموعه
شرایط گونهای انتقام کور است. و انتقام کور در شان
دوران انقلاب نیست از انتقام کور بگذرید و پاکسازی
را زمینهای برای بازسازی و توانبخشی و آماده کردن
نظام اداری قرار دهید.
یکی از اصلی‌ترین تکلیف‌های نظام سیاسی
هر کشور بازسازی انسانها است. انسانها را می‌باید
ساخت و دوباره ساخت.
نظام سیاسی کشور آنهم نظامی، که با یک انقلاب

اسلامی پدید آمده با هیچ بجهانهای از این وظیفه نمیتواند سریاز زند در هم شکستن انسانها کاری است آسان. هر نظام سیاسی به راحتی میتواند گروههایی از مردم کشور خود را پریشان سازد ولی در این پریشانی غرور و افتخاری حاصل نمی‌آید. پاکسازی نه سازمانهای اداری را به حرکت درآورد و نه بر افتخارهای انقلاب افزود، پاکسازی از توانائی اداری ایران کاست و بسیاری کسان را که میتوانستند خدمتگزار انقلاب و ایران باشند رنجانید و دست کم به گوشه عزلت و اعتکاف فرستاد. پاکسازی به اندازه چشمگیری تخصص موردنیاز نظام اداری کشور را پراکنده کرد، تخصصهایی که جایگزینی آنها بسیار دشوار و شاید هم در شرایطی غیرممکن باشد.

پاکسازی از مبانی اخلاق و عدالت هم دور مانده و بسیاری از فرزندان شایسته ایران را به بهانه‌های غیرقابل قبول آزده ساخته است، این پاکسازی، ساس آرمانی و علمی روشن نداشته و شیوه‌ی اجرای آن هم بسیار ناگوار بوده است می‌باید به سرعت براین ناگواری غلبه کرد و برای برگردانیدن خطاهایی که رفته و برای جبران ضایعه‌هایی که به بارآمدۀ است راهی ندیشید.

دانستند و گناهان نظام را بر کارنامه اداری درج کردند و به اقتضای چنین گناهانی عقوبتها بر نظام اداری روا داشتند. واين عقوبتها مجموعاً به نظام اداري کشور آسيبهای تازه وارد کرد.

گفته شد، نظام اداري ايران در نظام سياسى حل نگرديد و گفته شد، نظام اداري مستقل از نظام سياسى، مسييري خود پيش گرفت شاهد اين ادعا در گيريهای بسياري نظام سياسى با نظام اداري کشور بود نظام سياسى کشور تلاش بسيار کرد تا نظام اداري را در خود فروبرد ولی بيشتر تلاشهای او در اينراه ناکام ماند. نباید گناهان نظام سياسى رژيم گذشته را به حساب نظام اداري منظور داشت. حساب نظام اداري را باید از حساب نظام سياسى کشور جدا ساخت و هر حساب را با شاخصهای ويزه خود مورد رسیدگی قرارداد و نسبت به آن حکم کرد. آنان که با شيوههای اداره کشورها آشنا هستند و آنان که پيچيدگی و عقلمت اين کار را می‌شناسند می‌دانند که نظام اداري غيراز نظام سياسى است با آگاهی برجدايی بنیادی و ساختمنی نظام اداري از نظام سياسى می‌باید نظام اداري رژيم گذشته مورد مطالعه دقیق قرار می‌گرفت و نارسائیهای آن معین میشد و سپس شيوه بر طرف کردن آن نارسائيها روشن می‌گشت و وسائل بر طرف کردن آنها فراهم می‌آمد ولی دریغ که چنین نشد و بی محابا بر نظام اداري تاخت آورده و کارآیی آن را درنظر نگرفتند.

نظام اداری ایران دربرابر نظام سیاسی به نوعی مقاومت منفی از درون گرایش داشت و تا آنجا که شرایط، فرمت می‌داد خواستهای نظام سیاسی را بی‌پاسخ می‌گذاشت و از افساگری درین نمی‌کرد و در تزلزل اعتبار نظام سیاسی بسیار می‌کوشید. نظام اداری ایوان پیش از آن که درخور حمله و ضربه باشد سزاوار و نیازمند رسیدگی و بازسازی بود.

نظام اداری ایران وظیفه‌هایی سهمگین بر عهده دارد. وظیفه‌های نظام اداری ایران گوناگون و پیچیده است. پیروزی انقلاب براین وظیفه‌ها افزوده است. نظام اداری ایران تنها به تأمین آسایش ملت مأمور نیست. این نظام وظیفه پراهمیت رشد و توسعه اقتصادی را به گردن دارد. باید برای اجرای این وظیفه آماده شود. آماده‌سازی نظام اداری ایران را باید باشناخت این نظام آغاز کرد. آنچه به نام پاکسازی

پاکسازی یا انتقام کور

سازمانهای اداری هر کشور تنها زیر تأثیر شرایط سیاسی و اجتماعی حاکم نیست این سازمانها در جدول ارزشیهای عمومی و فراگردهای تاریخی ریشه دارند شرایط سیاسی و اجتماعی حاکم بی‌گمان برهمه سازمانهای دولتی و کم و بیش سازمانهای خصوصی- رنگ و روحیه خاصی بار می‌کنند ولی این رنگ و روحیه بیشتر در سطوح ظاهری و خارجی سازمانها باقی می‌ماند و نمی‌تواند تا ژرفای سازمان اثر گند برای آنکه رنگ و روحیه حاکم در ژرفای سازمانهای یک کشور رسوخ کند می‌باید تغییر جدول ارزشیهای عمومی و فراگردهای تاریخی کشور را زیر تأثیر اساسی و عمیقی بگیرد و آنها را از راه طبیعی تکامل خود باز گرداند و سپس به دستیاری عناصر فرهنگی جعل شده، نظام اداری کشور را به هر مسیر که می‌خواهد پکشاند خوشبختانه در کشور ما چنین نشد زیرا شرایط عمومی سیاسی در نظام آریامهری قادر تری بهر گمند نبود که بتواند میراث فرهنگ بنیادمند ما را از اثر بیاندازد و به طور کلی استخوان بندی نظام اداری کشور از آسیب عمقی شرایط سیاسی برکnar ماند. تباہی شرایط حیات سیاسی در کشور تبایدعرا درباره نظام اداری به اشتباه بیفکند نظام اداری از نظام سیاسی جدا است و حل شدن نظام اداری در نظام سیاسی به گذشت زمان و قدرت فکر نظام سیاسی نیازمند است ولی نظام سیاسی گذشته کشور چنان قدرت فکری نداشت و نظام اداری امکان آن را یافت که به اقتضای انگیزهای خاص خود در استانی جدا از نظام سیاسی سلوک کند.

یکی از تلخترین اشتباههای کار به دستان بعد از پیروزی انقلاب، یکی شمردن نظام اداری و نظام سیاسی در رژیم گذشته بود. این دو نظام را یکی

دھائی عراق

پس از جنگ جهانگیر دوم در سال ۱۹۴۶ قرارداد دولتی ترکیه و عراق امضا گردید و بالاخره در سال ۱۹۵۵ پیمان تنگین بغداد بسود امپریالیستهای امریکا و انگلیس انعقاد یافت. در تمام این مدت حکومتهای عراق پسی در پی تغییر میکردند و نوری سعید که یکی از مهره‌های قدرتمند آن بود بر ضد خواستهای منطقه رفتار مینمود.

نهضت ملی ایران برهبری دکتر مصدق خاورمیانه را بنحو بی سابقه‌ای تکان داد. اثرات ملی کردن صنعت نفت رجال و شخصیتهای عراق و احزاب آنرا برآن داشت که از دولت خود بخواهند که نفت عراق نیز ملی شود. اما نوری سعید باشدت در مقابل این اندیشه، دسیسه و سختگیری بعمل آورد.

مردم عراق حرکتهای درخشنانی از خود نشان دادند شورشها فی در زندانهای بغداد و کوتالعماره برپا شد کارگران نفت در بصره اعتراض کردند سالهای پسیار سختی بر عراق گذشت در سال ۱۹۵۶ دجله طغیان شدیدی کرد که بدلت آسیب‌های فراوانی وارد شد، حکومتهای گذشته و رجال قدیمی دیگر عهددار حکومتگری نبودند. کودتای نظامی عبدالکریم قاسم در سال ۱۹۵۸ تحقق یافت فیصل دوم پادشاه عراق امیر عبدالله ولیعهد و نوری سعید نخستوزیر و پسیاری از عناصر ناپاک رژیم کشته شدند و نظام جمهوری در آغاز آغاز آغاز

در رابطه با اتحاد عراق و مصر و سوریه و نقش تاریخی جمال عبدالناصر در گیریهای پیش‌بینی شده باکردها و کمونیستها و تضادهای داخلی دیگر کودتای ۱۹۶۳ بوجود آمد، عبدالکریم قاسم کشته شد و محمد عبدالسلام عارف و گروهی از افسران حزب پیش حکومت را در دست گرفتند.

در سال ۱۹۶۶ محمد عبدالسلام عارف در یک حادثه هوائی کشته شد و برادرش عبدالرحمن عارف زمامدار عراق گردید که او هم بنوبه خود در کودتای ۱۹۶۸ جای خود را به ژنرال حسن البکر و صدام حسین داد و از سال پیش با کنار رفتن حسن البکر، صدام حسین زمام امور را در دست گرفت.

ط. این مدت ۲۰ سال، عراق، حنگ قدرت

آزمون

کینه‌ها بی‌پایان
خشمستان روز افزون
کاووسان، بی‌تر دید
آرش آسا، ایثار
راه را باید رفت
سر بر سر آتش و خون
گرگمان می‌کند آن دیو سیاه
تاقیامت، تادور
دامنش گستردۀ است
شیشه عمرش را
دستهای من و تو
من سراپا عصیان
تو سراپا ایمان
من و تو داغتر از کوره‌ی روز
من و تو، هم میهن
شیشه‌ی عمرش را
از دماوند بلند
آن سرافراز سپید
به زمین می‌کوبیم
دود می‌گردد، دیو
آسمان می‌بارد
و زمین می‌نوشد
شربت آزادی

نوزدهم فروردینماه ۱۳۵۹
پروانه

انقلاب می‌توان مشاهده کرد.
پس از نابودی نظام سلطنتی زیر سلطه، خلع شاه فراری، همکارش صدام حسین جلاد هم ادعای زاندارمی مطلق منطقه را خواهانست و هم شدیداً به وحشت افتاده که بعد جهانگیر انقلاب اسلامی ملت ایران اور ادیریازود و بهمان سرنوشتی گرفتار کند که خیانتکاران تاریخ با آن روپروردند.

اکنون که برادران عراقی مایه حرکت در آمد هاند و سقوط حکومت بعث (= رستاخیز) را قریب بالوقوع ساخته اند جهت فریب مردم و دور کردن خود از تضادهای داخلی هم زمان با اقامت شاه مخلوع در مصر و سفر ننگ آور سادات به امریکا و اقدامهای کارتر علیه ملت ایران، یکبار دیگر این عروسکان کم تجربه خیمه شب بازی استعمار روی صحنه آمد هاند و در حالیکه هم جهانیان «استاد ازل» بازی - را شناخته اند این «بسی خبران تکریتی» اسطوره های دوران جا هلیت را سرد آمد هاند و بشیوه های جدید نوکری امپریالیستها و

صهیونیستها را بر عهدہ گرفتند.

ملت پهمان مکه پسجه در پیشجه پروردگار
قدرت‌های امپریالیستی دارد و می‌خواهد نظام سلطه
در پنهان گیتی را براندازد و انسان را آزاد کند.
ملت پیاخته ماکه برهبری امام خمینی انقلاب

خود رادر مسیر نیستی امریکای جهان خوار قرار داده است در اولین حرکت دولت پوشالی و استعمار ساخته عراق را نایاب خواهد کرد و مردم زیر ستم این کشور

راتب ایجاد شده است.

ملت ما به دلیری و پایداری مردم عراق چه سی
و چه شیعی چه کرد چه عرب اعتماد فراوان دارد
ومیداند که ساکنان این منطقه پربرگت زمانی که

بخواهند بهر کاری توانا هستند و از این رو بدبال پیام آتشین امام خمینی به سلحشوران دجله و فرات این فرزندان پرشور بین النهرين، مردم ایران مشتاقانه دانتظاً ند تاسا نه، سا نابوده شد: به بعض عراق

در سفارت ماس نو، سان چپودی رزیم پیش ازی
وسائل آزادی همیشگی مردم این کشور گردد.
سال انقلاب در سرزمینی که پیام «عقیده
وجهاد» از آنجا آغاز شد و «طريق شهادت» از آن دیار
تاریخ را در نور دید.

نکته‌های از دیروز تا امروز

هتک حیثیت غیرمستند و انتخابات آزاد

ستاد نظارت ملی بر اجرای انتخابات آزاد واقع در خیابان ۵/۵۴ کریم‌خان زند بین ایرانشهر و خردمند شمالی شماره ۱۲/۱۵ این‌ها علاوه‌بر خود صفحه درباره «خواستهای مشروع و بی‌نظرانه» خود پیش‌تازی انتخابات منتشر کرده و در ضمن آن از «هتک حیثیت غیرمستند مبارزان با سابقه انقلاب و کاندیداهای اپهار دلتگی و نگرانی نموده و اشعار داشته یکی از اشخاص را به این مصیبت گرفتار آمده جناب آقای احمد صدر حاج‌سید‌جوادی وزیر دادگستری پیشین و دومنی وزیر دادگستری دوران انقلاب است. در فراهم آوردن همه شرایط لازم برای آزادی انتخابات تردیدی نیست و بر هر کس فرض و واجب است که هرچه در توافق انتخابات آزادی و مصیبت انتخابات به کار آورد اما گفتگو در اینجاست که «هتک حیثیت غیرمستند» هر کس ناروا است و هر کس اعم از آنکه نامزد انتخابات باشد یا نباشد می‌باید حیثیتش در امان بماند. محترم شمردن حیثیت اشخاص در جامعه از گرامی‌ترین جلوه‌های عدالت و تقوی است. ولی جناب آقای احمد صدر حاج‌سید‌جوادی وزیر دادگستری پیشین خود از مختصرین محکومیت بدون محکمه بود. ایشان به اتفاق یار و همکار قدری خود جناب آقای اسدالله می‌شیری نظام محکومیت بدون محکمه را اختیار کرده و با دلیری به کار بستند و تا آنجا پیش‌رفتند که یکی از کارگرانان محکومیت بدون محکمه بر سبیل اعتذار از کار خود، در روزنامه‌ها اعلام کرد که فقط مدت کوتاهی به این کار اشتغال داشته و دیگری در روزنامه‌ها از رفتار خود چنین پوزش خواست که آن روزها تازه‌انقلاب پیروز شده بود در مملکت حال و هوای مخصوص بود و از همکارانش خواسته بود تا دقیقت رسانیده کنند و خطای را که پدید آمده است جبران کنند. آقایان به هنگام وزارت ایران مظہر و تماینده تمام احزاب سیاسی و اقلای ایران باشد چجه روزنامه‌نگاران ملی خوش حال است که آقای ابوالفضل قاسمی دبیر کل حزب ایران و یکی از شخصیت‌های آزادی‌خواه و انقلابی و از نویسنده‌گان روزنامه‌نگاران با سابقه ایران از جانب مردم شریف و حق‌شناس درگز به تماینده‌گی مجلس شورای ملی انتخاب گردیده است. ضمن سنتایش از فداکاری مردم رزمnde و آگاه در گز، توقف انتخاب ایشان را با این‌همه دشواریها بعموم آزادی خواهان ایران تبریک می‌گویند.

مگس‌پرانی اداره کنندگان میهمانخانه‌ها و احداث مهمانسرا در روتس

وزارت ارشاد ملی اعلام داشته است که پیمان ساختمان یک مهمانسرای بیست اطاقه را در روتس اضافه کرده است. این موقوفیت بزرگی است و آن را به وزارت ارشاد ملی تبریک می‌گوئیم ولی از سوی دیگر صدھا اطاق خالی مهمانخانه‌های کشور از گوش و کنار به عابران و ناظران دهن کجی می‌کنند و اداره کنندگان مهمانخانه‌ها به شغل خطیر پرایند مگن مشغول اند و هزارها کارگر این تاسیسات هر روز با خطر بزرگ اخراج و بیکاری روبرو هستند و همه اینها درانتظار اقدامات و راهگشاینهای وزارت ارشاد ملی هستند ولی هرچه بیشتر می‌جویند کمتر می‌باشد. اگر وزارت ارشاد ملی توسعه مسافت و یا دست کم مسافرت‌های داخلی را جزو طایف خود می‌شناسد چرا برای این‌همه سرمایه‌های ملی که راکد و بسی حاصل ایند هاست فکری نمی‌کند، و اگر توسعه مسافت را جز احداث میهمانسرای تازه می‌پردازد شاید هم کار بدستان امور مسافرتی از این حافظ تعیت می‌کند.

به یاد یارو دیار آن چنان پکریم زار که از جهان ره و رسم سفر بر اندازه

تبریک انتخاب

آرزوی همه انقلابیون ایران است که مجلس قانون‌گذاری آینده ایران مظہر و تماینده تمام احزاب سیاسی و اقلای ایران باشد چجه روزنامه‌نگاران ملی خوش حال است که آقای ابوالفضل قاسمی دبیر کل حزب ایران و یکی از شخصیت‌های آزادی‌خواه و انقلابی و از نویسنده‌گان روزنامه‌نگاران با سابقه ایران از جانب مردم شریف و حق‌شناس درگز به تماینده‌گی مجلس شورای ملی انتخاب گردیده است. ضمن سنتایش از فداکاری مردم رزمnde و آگاه در گز، توقف انتخاب ایشان را با این‌همه دشواریها بعموم آزادی خواهان ایران تبریک می‌گویند.

ابراهیم کریم آبادی مدیر روزنامه اصناف حبیب ذوالقدر مدیر روزنامه شیخون سید‌احمد سکاکی مدیر مجله بهلول جلال غنی‌زاده مدیر روزنامه اتفاقات ملی امیر سلیمان عظیما مدیر روزنامه آرمان ملت عباس محمودی مدیر روزنامه سنگ خاور محمود صالحی مدیر روزنامه بهار آذربایجان محمود دزکام مدیر مجله رگبار امروز

ایشان را در دنیا نیستند و امیدوارم که انشاء‌الله خداوند ایشان را رحمت فرمایند.....

اگر چه هنوز ظن قوی بر این است که امام موسی صدر زنده در لبی زندانی است اما این مساله کویا تحت الشاعر ایجاد رابطه سیاسی ایران با لبی قرار گرفته و بدنبال مسافرت‌های افراد مسئول و غیرمسؤل به لبی که گاه توام با اظهار نظر شخصی و قول و قراهای مغایر با سیاست خارجی ایران نیز می‌باشد، نشان میدهد که بدون هیچ دلیل روشی، تمام ایرادها و اختلافها و تهدیدهایی که با خاطر بازداشت امام موسی صدر متوجه لبی و شخص سرهنگ قذافی بود جای خود را به مهریانی و برادری داده است!

سازمان آزادیبخش فلسطین و بحران ایران و عراق

خبر گزاری یونایتدپرس از قول روزنامه کویتی «البعث» گزارش داد که ادب و نون نماینده الفتح در کوتی گفته است سازمان آزادیبخش فلسطین هیچ موضعی در مقابل مناقشات اخیر ایران و عراق اتخاذ نخواهد کرد. وی اضافه کرده است اتخاذ یک موضع معین از سوی مادر قبال این بحران به معنی از دست دادن یکی از این دو کشور می‌باشد.

سازمان آزادیبخش فلسطین که هم‌کنون بصورت یک دلال سیاسی درآمده است ضمن خبر دیگری اعلام نمود که حاضر به میانجیگری میان ایران و عراق می‌باشد بدون آنکه توجه شود ملت ایران هرگز نمی‌تواند زشتکاریهای دولت نژاد گرایی بعث را تحمل نماید.

از خبرهای هفته

بقیه از صفحه ۸

خروج ایرانیان از عراق ادامه خواهد داشت.

خبرهای رسیده حاکی از آنست که تا پنجشنبه گذشته تعداد ایرانیان رانده شده از عراق به مرز ۱۰ هزار نفر رسیده است، از سوی دیگر نیم حداد عضو شورای انقلاب عراق اعلام کرده است که بیست هزار ایرانی دیگر نیز از خاک این کشور اخراج خواهند شد. گزارش بدست آمده از غرب کشور گویای آنست که رانده شده‌ها به چادر و پوشک و غذا نیاز مبرم دارند و از آنجا که مأموران عراقی در موقع اخراج ایرانیان حتی فرست پوشیدن لباس مناسب به آنها نداده‌اند اکنون در وضع سختی بسر می‌برند و بخصوص نوزادان و کودکان و مادران آنها در وضعیت توافرانسائی قرار دارند.

آمید است که دست‌اندر کاران با بهره‌گیری از روحیه انقلابی مردم و با تجهیز همه‌ی امکانهای خود به نیازهای این هم‌میهان رانده شده بدرستی و موقع پاسخ دهند.

طرح ادغام کمیته‌ها در شهربانی

آیت‌الله مهدوی کنی سرپرست وزارت کشور و عضو شورای انقلاب در هفته گذشته اعلام کرد که طرحی را تسلیم شورای انقلاب خواهد کرد که بمحض آن تمام کمیته‌ها در شهربانی و زاندارمی و سپاه پاسداران ... ادغام خواهند شد.

ایشان طی مصاحبه‌ای اعلام کردند که ... ما در صدد هستیم که کمیته‌ها را برای ادغام در شهربانی آماده سازیم؛ زیرا عده‌ای افراد کمیته‌ها از نظر روحی و روانی آمادگی برای این ادغام را ندارند و آنها شرایطی را ذکر می‌کنند که ما در صدد هستیم آن شرایط را تهیه کنیم و یک مقدار هم آمادگی فکری به آنها پذیریم ...

با توجه به عملکرد کمیته‌ها بخصوص در چندماهه گذشته می‌توان از هم اکنون عوایق و خیم اجرای چنین طرحی را در نیروهای انتظامی پیش‌بینی کرد! اگر چه نقش کمیته‌ها و پاسداران آنها را در دوران انقلاب و حتی چندماهی پس از پیروزی انقلاب نمی‌توان نادیده گرفت اما بذریج این نهاد خود جوش انتقال پیشتر عناصر پاییمان خود را بدلیل نفوذ عناصر فاسد و فرست‌طلب از داده است و اکنون که به مرکزی بی‌شم و مراحم و مورد اعتراض و ابراد مردم تبدیل شده است، ادغام آن در شهربانی و احیاناً زاندارمی و سپاه پاسداران نمی‌تواند خالی از خطر و بی‌آمدهای ناگوار باشد.

ما صممیمانه به دست‌اندر کاران حکومت هشدار میدهیم که بیش از این باندان کاری‌های خود نیروهای انتظامی را تضعیف نکنند و اگر به راستی قصد تصویب و اجرای چنین طرحی را دارند، ابتدا عناصر ناشایسته و فاسدی را که هم اکنون در کمیته‌ها به اخاذی مردم و بندوبست با قاچاقچیان و اشاعه فساد پرداخته‌اند تصفیه کنند و گرنه وارد کردن آنها در نیروهای انتظامی نتیجه‌های جز درهم ریختن کامل نظم جامعه و از بین بردن انسباط نیم بند شهربانی و زاندارمی در برخواهد داشت.

رابطه ترکیب بودجه و میزان وابستگی

در هفته گذشته رئیس جمهور کشور در اجتماع استانداران اعلام کرد که میزان وابستگی بعد از انقلاب بیشتر از قبل انقلاب شده است. وی گفت ترکیب بودجه یک ترکیب ساده است، ترکیبی است از درآمد نفت، گمرک، کسر بودجه که از اعتبارات بانکی تأثیر می‌شود و مالیاتها. این ترکیب در دوران رژیم سابق بوجود آمد و در دوران انقلاب به لحاظ کم شدن تولید به زیان استقلال و بسود وابستگی اقتصادی بیشتر تغییر کرده است. ترکیبی است از درآمد نفت، گمرک، کسر بودجه که از اعتبارات بانکی بوجود آمد کاران را در آن نظر عده زیادی از دست اندک از قبیل تغییرات اقتصادی ایجاد کرد. سخنان اگر چه از نظر عده زیادی از دست اندک از قبیل تغییرات اقتصادی ایجاد کرد. سخنان اگر چه از نظر عده زیادی هم گرفته نخواهد شد اما واقعیت‌هایی را بیان می‌کند که اگر به آن توجه نشود استقلال تازه به حرکت آمده کشور را با خطری قطعی روبرو خواهد کرد.

سرنوشت امام موسی صدر و رابطه ایران و لبی

آیت‌الله صادق خلخالی که بنا به اظهار وزارت امور خارجه بطور خصوصی به چند کشور عربی از جمله سوریه و لبی و لبنان مسافرت نموده بود روز چهارشنبه هفته پیش پس از مراجعت به ایران اعلام نمود که: امام موسی صدر به مرگ طریق، فوت شده‌اند و

محدودیت سفر به خارج در پوشش تشویق به ایران گردی:

طرح محدودیت سفر به خارج که از سوی وزارت ارشاد ملی تهیه و به نظرخواهی مردم گذاشته شده است تاکنون با مخالفت اکثریت افهار نظر کنندگان موافق شده و هر کس به تناسب محدودیت‌ها ای این طرح برایش ایجاد خواهد کرد از آن انتقاد کرده است. اکنون در این مختصر قصه بررسی این طرح در میان نیست و باید در فرست مناسب به آن برداخت ولی جالب آنکه وزیر ارشاد ملی اعلام داشته است، ایرانیان می‌توانند برای خرید به جزیره کیش بروند غافل از اینکه درد مردم فقط خرد نیست و باید گفت که یکی از دستاوردهای انقلاب این است که توanstه تا اندازه زیادی مردم را به سوی ساده‌بoshi و بی‌تجمل زندگی کردن سوق دهد. باین وصف آیا بهتر نبود وزارت ارشاد ملی بجز این تهیه طرح محدودیت سفر به خارج به ایجاد مراکز توریستی و تسویه گردشگاه‌های مناسب در داخل کشور همت می‌گماشت و باید تهیه و اجرای طرح‌های سنجیده مردم را به گزاران تعطیلات خود در داخل کشور تشویق می‌کرد؟ این‌ها آقای وزیر ارشاد ملی گفته‌اند که مردم بجای خارج رفتن به ایران گردی بپردازند ولی ایشان فراموش کرده‌اند که دست‌اندر کاران تاکنون هیچ قدم مثبتی در این راه پرداخته‌اند! باید توجه داشت که همه کارها را نمی‌توان از طریق فشار قانون چیزی را قبول نماید.

زمین و آب باید ملی گردد و به خانواده‌های کشاورز سپرده شود

از خبرهای هفته

آمادگی رزمی ارتش جمهوری اسلامی ایران

رئیس ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران و فرماندهان نیروهای زمینی، هوایی، دریائی و رئیس «اندیارمری» جمهوری اسلامی ایران آمادگی کامل نیروهای ارتش و «اندیارمری» را جهت مقابله با تجاوزات عراق اعلام داشتند. بدنبال تلاشهای بی‌ثمری که برای انهدام ارتش ملی ایران و جلوگیری از بازسازی آن در این مدت یکساله انجام گرفت اکنون خبر میرسد که ارتش ایران از نظر تجهیزات در حد خود کفایی است و پرسنل ارتش از روحیه‌ای بسیار قوی برخوردار استند در این زمینه فرماندهان نیروهای سه‌گانه ارتش ضمن اعلام آمادگی کامل معتقد هستند که عراق جرات و جسارت حمله گستردگای را به ایران نخواهد داشت. همچنین رئیس جمهوری در این رابطه گفته است که باید بگویند که اگر دولت عراق بخود جرأت بدهد و قدم بیش بگذارد، ما در حد تنبیه نیروهای ایستاد و آنقدر به آمادگی نیروهای مسلح دلگرم و امیدوار و مطمئن هستیم که یقین داریم اگر همه ما بخواهیم فرزندان اسلام و ایران را در مرزها نگهداری آنها نخواهند ایستاد و تعقیب دشمن را فریضه خودشان خواهند شمرد و حتی دشمن متتجاوز را تا درون مرزهایش تعقیب خواهند کرد.

بقیه در صفحه ۷

در سوگ بانو سلطنت فاطمی

با افسوس فراوان، بانو سلطنت فاطمی خواهر شیردل سردار شهید نهضت ملی ایران، دکتر حسین فاطمی بدنبال یک بیماری طولانی دور از وطن چشم از جهان فروبست. آنها که این زن دلاور را می‌ساختند خاطره فداکاری دور از بارور اورا به هنگام حمله چاقوکشان حرفاها در بار به دکتر فاطمی از یاد نمی‌برند. او تا پایان عمر در یازده قسمت از بدن خود نشان آن حمله ناچاری را می‌انمداده را داشت.

ابن‌بابویه در چهلم شهادت فاطمی در محاصمه سپاهیان شاه، زیر برق سرنیزه‌ها و سایی مرگبار مسلسل‌های سبک و سنگین، لحظات حساس را می‌گذرانید، هوداران نهضت ملی، گرد مزار شهید گویی انتظار فاجعه‌ای تازه را می‌کشیدند که ناگهان فضای خاموش و غمده را صدای این شیوه‌زن که فریاد می‌زد سلام برحسین شهید، لعنت بریزید زمان، شکست. این کلام چنان سریع و قاطع بیان شد که هیچیک از فرماندهان فرست بخود جنبدان و تصمیم گرفتن نیافتند. اثربور با گریستن و شعار دادن و سرانجام زندانی شدن تنی چند از مبارزان پایان یافた.

واز آن پس سنگ کوچک مزار دکتر فاطمی براستی «زیارتکه رندان» بود.

پربر گل‌ها، شمع‌های نیم سوخته و آب و جاروی مزار می‌گفت که رهگذری اهل دل، لحظه‌ای درنگ کرده، فاتحهای خوانده واشکی فشانده و اینها تمامی دلخوشی‌های این زن براستی داغدار را در سال‌های خفغان تشکیل می‌داد.

مرگش گرچه اندوه افزایست لیکن جای سپاس دارد که آرزوی فروریختن نظام پهلوی در دل غمیده‌داش به بار نشست و زمانی دیده از جهان فریست که نام سردار شهید نهضت ملی با عشق بر زبانها جاریست و مزارش گلباران راهیان آزادی و استقلال است.

جنایت این بانوی عزیز شامگاه امروز به میهن انتقال می‌یابد و صبح فردا (چهارشنبه ۲۶ فروردینماه) در این‌بابویه، کنار برادر شهیدش به خاک سپرده خواهد شد. امید آنکه در بزرگداشت آنسان که شایسته‌ای اوست بکوشیم

رسوایی بیشتر بهره‌ای نخواهد برد. ارتش جمهوری اسلامی ایران که یک ارتش آرمانخواه است آماده می‌باشد که از سرزمین باهمه نیرو دفاع کند.

و در صورت لزوم همه زنان و مردان ایرانی این آفرینندگان انقلاب شکوهمند اسلامی دست به سلاح خواهد برد و هر تجاوزگر را بگیر می‌فرستند. بی‌شک دیری نخواهد پائید که بعد جهان گستر انقلاب اسلامی ملت ایران همه این مزدوران را ازیا در خواهد آورد.

● ● ●

در ساعت نه بامداد امروز ۱۳۵۹/۱/۱۹ فرودیش دیری خارج از محدوده سخنان پرسش خبرنگار روزنامه کهنه ایران به پیرامون قطع رابطه سیاسی آمریکا با ایران پاسخ داد.

همانگونه که دیریز به خبرگزاری پاریس یکی از رهبران دورشانیهای سازمان آزادیبخش فلسطین درباره سه جزیره ای‌سوموسی، تتبیزگ و تنبک‌گوچ، همه نشانه‌های بارز توطئه خطرناکی است که در شرف تکوین می‌باشد.

ولی بی‌شک هشیاری انقلابی ملت ایران همه این تووطئها را درهم خواهد شکست و امیریالیسم آمریکا از دیسیسهای دست‌نشانندگان ناچیز آن جز

برضد ایران آغاز کرده است، وهم خود به تکاپوهای پاریس پیرامون زشتکاریهای دولت بعنی عراق گفتم امیریالیسم آمریکا هم یک رشته تووطئه‌های جدید را بواسیله کشورهای دست‌نشانندگان

ایران آنروز که به فرزندان دلیر خود اجازه داد جاسوسخانه امریکا را در ایران اشغال کنند این قطع رابطه را آغاز کرده بود

ولی حرکت جدید را می‌توان نشانه آن دانست که دولت کارت از عمق ایستادگی ملت ایران و قاطعیت پیکتا رهبر انقلاب آگاهی بیشتری یافته است،

وتصورهای باطنی را که برای فریبکاری سا تکیه به عاملهای سازش‌کار و اختلاف سلیقها در ایران داشت بکلی از دست داده و چنان دچار سردر گمی شده است که به کارهای بسیار نیاز داشتاره کرد. با وجود براین نیاز

انکار کرد که میهن ماد و وضع خطرناکی قرار گرفته است که باید همه زنان و مردان ایران با

هم بستگی هرچه بیشتر خود را آماده هرگونه در گیری سازند. من چند روز است که بعلت بیماری و بسترهای بودن در جریان تضمیمهای دست اندک کاران حکومت قرار ندارم ولی همانگونه که بارها گفتم انقلاب اسلامی ملت ایران را نمی‌توان در حصار نظام سلطه ابرقدرتها بر جهان نگه داشت و باید از بعد جهان گستر آن بهره‌برداری کرد و با کمک به چنیش‌های رهایی بخش در سرزمینهای اسلامی که در همسایگی ما قرار دارند دولتهای دست نشانده را برانداخت و با ایجاد یک نظام تو در این گوشه از جهان امید امیریالیستها را برای همیشه بریاد داد.

خبرهای حزبی

اظهار نظرهای دیری حزب

هرمز داریوش فرودیش دیری حزب که با به درازا کشیدن بیماری از روز جمعه پانزدهم فروردین ماه پار دیگر در خانه بستری شده است در رابطه با اظهارات سعدون حمادی وزیر خارجہ عراق و قطع رابطه امریکا با ایران طی دو گفتگوی تلفنی اظهار نظرهای نمود که در زیر آورده می‌شود.

ساعت ۱۱ بامداد روز هجدهم فروردین ماه پیرامون اظهارات سعدون حمادی وزیر خارجہ عراق خوب شد. این دولت یکتاز که در هر گوشه خاک عراق نشانه‌ای خیانت آن نمایان است، قبل از فرودیش دیری از ایران را پیروزی انقلاب نیز به دشمنی با جویا شد. مودم میهن ما برخاسته بود. دیری حزب در پاسخ اظهار تحریکهای دولت بعنی عراق دولتی که در میان مردم این گوششانش از گوشش و کنار بر گرد وی جمع شدند و کشور استعمال ساخته نیز امیریالیسم امریکا از دیسیسهای کوچکترین پایگاهی نداردو اکنون زیر فشار شدید روز آوران کرد و شیعیان عرب و حوزه‌های خلیج فارس پرداخته و دم از محاصره اقتصادی ایران میزند،

فراخوان

بدنبال دعوت رئیس جمهوری کشور از مردم سراسر ایران برای انجام راهپیمانی در روز جمعه بیست و دوم فروردین به نشانه وحدت ملی، دیری خانه حزب در روز چهارشنبه بیستم فروردین اعلامیه زیر را داد.

رئیس فریده لریز

هم می‌بینیم:

نوسازی اسطوره‌ی اتحاد

از بی اوچ گیری کردار انقلابی ملت ما و سرخستی جاودانه‌ی یکتا رهبر انقلاب - امام خمینی - در برخورد با قدرت‌نمایهای بیگانه و قطع رابطه امریکای درمانده با ایران استقلال طلب و مجموعه حوادثی که از این سرچشمه آب می‌خورد، از جمله رفتار وحشیانه عراق - این سرپرده‌ی امیریالیسم امریکا در همسایگی میهن پیشگوچ خرابکاری‌های وحشیانه‌ای که وسیله گماشتنگان بیگانه در این سرزمین از بند رسته، انجام می‌گیرد، رئیس جمهور کشور از مردم سراسر ایران خواسته است تا در روز جمعه بیست و دوم فروردین، با راهپیمانی خود، پاسخی بیگانه و درهم کوینده به همه‌ی دشمنان انقلاب بدهند.

حزب ملت ایران، با پشتیبانی کامل این دعوت، به باد همه‌ی ایرانیان وطن خواهی آورد که در شایط کونی، برای مبارزه با امیریالیستهای جهانخوار و دست‌نشانندگان کنیف آنها، حریه‌ای تیزتر و برندتر از وحدت خویش در اختیار ندارند و حق است که این سلاح دشمن کوب را به گستردگی ترین و عظیم‌ترین شکل ممکن به کار گیرند.

ملت ایران، با حضور در راهپیمانی روز جمعه، دومنین فصل کتاب پرشکوه انقلاب را

خواهد گشود، فصل نوابستگی راستین، فصل استقلال کامل سیاسی، اقتصادی و فرهنگی.

زنان و مردان ایران زمین: آن فرستت تاریخی به کف آمده است که با نمایشی از یکپارچگی، وابستگی اسرارت را پاره کرد.

در روز جمعه، با نوسازی اسطوره‌ی اتحاد، چنان کنید که هیچ راه آشناست با وابستگی باقی نماند. روز جمعه را زور ورود به مرحله نظم و کار انقلابی، روز رهایی نهایی از سلطه بیگانه، روز ایستادن بر سر پای خویش بسازید.

روز جمعه بیست و دوم فروردین، هیچکس در خانه نخواهد ماند... همه باهم پیش به سوی نمایش همیستگی می‌لی.

چهارشنبه بیستم فروردین ماه ۱۳۵۹
دیری خانه حزب ملت ایران

فرو قرباد آمادگی ارتش جمهوری اسلامی ایران